

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1996-1997

29 MEI 1997

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

tot wijziging van de ordonnantie
van 29 augustus 1991 houdende organisatie
van de planning en de stedenbouw en
tot opheffing van de ordonnantie
van 30 juli 1992 betreffende de voorafgaande
effectenbeoordeling van bepaalde projecten in
het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

**AMENDEMENTEN
NA VERSLAG**

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1996-1997

29 MAI 1997

PROJET D'ORDONNANCE

modifiant l'ordonnance du 29 août 1991
organique de la planification
et de l'urbanisme et
abrogeant l'ordonnance du 30 juillet 1992
relative à l'évaluation préalable des
incidences de certains projets en
Région de Bruxelles-Capitale

**AMENDEMENTS
APRES RAPPORT**

Zie:

Stukken van de Raad:

- A-136/1 - (96/97): Ontwerp van ordonnantie.
- A-136/2 - (96/97): Verslag.

Voir:

Documents du Conseil:

- A-136/1 - (96/97): Projet d'ordonnance.
- A-136/2 - (96/97): Rapport.

Nr. 1 van de heer Philippe DEBRY, mevr. Marie NAGY en de heer Alain ADRIAENS

Artikel 7

1. **In 1°, vijfde lid, de woorden “opheffen” en “of vervangen” te doen vervallen.**
2. **In 1°, vijfde lid, de laatste zin door de volgende bepaling te vervangen:**

“De Regering deelt de Brusselse Hoofdstedelijke Raad onverwijld het ontwerp van besluit mee. Zij voegt er het advies bij van de Raad voor het Leefmilieu van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.”.

VERANTWOORDING

1. Het wetgevende werk van de Raad kan alleen door de Raad zelf ongedaan gemaakt worden.

De Regering beweert wel dat het Gewest maar een beperkte speelruimte heeft bij de omzetting van Europese normen, maar het blijkt toch mogelijk om op grond van eenzelfde richtlijn (richtlijn 85/377/EEG van 27 juni 1985 betreffende de effectbeoordeling) twee sterk verschillende wetgevingen te maken; namelijk het Waalse decreet van 11 september 1985 houdende de organisatie van de milieueffectenbeoordeling en anderzijds de Brusselse ordonnantie van 30 juli 1992 betreffende de voorafgaande effectenbeoordeling.

De Raad moet betrokken blijven bij de evolutie van de wetgeving waarvan hij beweert de grondlegger te zijn, en de vooruitgang op het Europese vlak blijven volgen.

De voornaamste voorstelbare evolutie heeft betrekking op de lijst van de inrichtingen die aan een effectenbeoordeling onderworpen zijn. In dat geval zal deze ordonnantie aangevuld moeten worden en zullen de bepalingen ervan zeker niet opgeheven en vervangen moeten worden.

2. Het amendement strekt ertoe de door de Regering voor milieu-aangelegenheden ingevoerde procedure ook toe te passen op het vlak van de stedenbouw teneinde de procedures op elkaar af te stemmen en omdat zo'n procedure betere democratische garanties biedt dan de loutere mededeling van een reeds goedgekeurd besluit aan de Raad.

Nr. 2 van de heer Philippe DEBRY, mevr. Marie NAGY en de heer Alain ADRIAENS

Artikel 12

1. **In artikel 111, A, § 4, de woorden «, vervangen of opheffen» te doen vervallen.**
2. **De laatste zin door de volgende bepaling te vervangen:**

“De Regering deelt de Brusselse Hoofdstedelijke Raad onverwijld het ontwerp van besluit mee. Zij voegt er het advies bij van de Raad voor het Leefmilieu van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.”.

Nº 1 de M. Philippe DEBRY, Mme Marie NAGY et M. Alain ADRIAENS

Article 7

1. **Au 1°, alinéa 5, supprimer les mots «abroger» et «ou remplacer».**
2. **Au 1°, alinéa 5, remplacer la dernière phrase par la disposition suivante:**

«Le gouvernement communique sans délai le projet d'arrêté au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale. Il y joint l'avis du Conseil de l'environnement de la Région de Bruxelles-Capitale.».

JUSTIFICATION

1. Le travail législatif effectué par le Conseil ne peut être défait que par le Conseil lui-même.

L'étroite marge de manœuvre dont la Région dispose pour transposer les normes européennes, aux dires du Gouvernement, paraît à tout le moins suffisante pour qu'au départ d'une même directive (la directive 85/377/CEE du 27 juin 1985 concernant l'évaluation des incidences) naissent deux législations fort différentes que sont, d'une part, le décret wallon du 11 septembre 1985 organisant l'évaluation des incidences sur l'environnement et, d'autre part, l'ordonnance bruxelloise du 30 juillet 1992 relative à l'évaluation préalable des incidences.

Il est essentiel que le Conseil reste impliqué dans l'évolution de la législation dont il se prétend le père, tout comme il est essentiel qu'il ne se désintéresse pas des avancées européennes en la matière.

La principale évolution prévisible concerne les listes d'installation soumise à évaluation des incidences. Il s'agira, en l'occurrence, de compléter la présente ordonnance et non d'abroger et de remplacer les dispositions de celle-ci.

2. L'amendement a pour objectif d'appliquer en urbanisme la procédure introduite par le gouvernement en matière environnementale, dans un souci d'harmonisation et parce qu'une telle procédure offre des garanties démocratiques plus importantes que la simple communication au Conseil d'un arrêté déjà adopté.

Nº 2 de M. Philippe DEBRY, Mme Marie NAGY et M. Alain ADRIAENS

Article 12

1. **A l'article 111, A, §4, supprimer les mots «abroger» et «ou remplacer».**
2. **Remplacer la dernière phrase par la disposition suivante:**

«Le gouvernement communique sans délai le projet d'arrêté au Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale. Il y joint l'avis du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.».

VERANTWOORDING

Zelfde verantwoording als bij ons amendement op artikel 7.

Nr. 3 van de heren Alain ADRIAENS en Philippe DEBRY en mevr. Marie NAGY

Bijlage A

In 1° de punten h) en i) te doen vervallen.

VERANTWOORDING

De verantwoording is dezelfde als die voor het amendement op artikel 102 van het ontwerp van ordonnantie betreffende de milieuvvergunningen.

De exploitatie van parkeerplaatsen leidt tot meer autoverkeer in de onmiddellijke omgeving ervan. Dit heeft ook een onmiskenbare weerslag op het verkeer in zijn geheel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. De toename van het verkeer en van de verkeersproblemen zullen afhankelijk zijn van de omvang van de parkeerruimte.

Wij menen dat de door het toegenomen verkeer veroorzaakte hinder zoals geluidsoverlast, luchtvervuiling, het inpalmjen van ruimte en onveiligheid op de openbare weg, een milieuprobleem is. Dit is vooral het geval in de stad, waar de verkeersdichtheid, de concentratie van de menselijke activiteiten en de bebouwingsdichtheid de mens praktisch onophoudelijk confronteren met de hinder die door het verkeer wordt veroorzaakt.

We vinden dan ook dat wij het Brussels Instituut voor Milieubeheer, dat speciaal toegerust en bevoegd is om milieuvraagstukken te onderzoeken, de vergunningsaanvragen voor alle parkeerruimtes, ongeacht de bestemming van de projecten waar ze een onderdeel van zijn, moeten laten onderzoeken en terzake een beslissing moeten laten nemen.

Volgens ons bestaat er objectief beschouwd immers geen noodzakelijk koppelings tussen de bouw van woningen en kantoren en de bouw van garages. Deze parkeerruimtes moeten dus onderzocht worden in hetzelfde juridische en administratieve kader als de andere parkeerruimtes.

Nr. 4 van de heer Philippe DEBRY, mevr. Marie NAGY en de heer Alain ADRIAENS

Bijlage A

In 2°, a), de woorden «voor de aanleg van bovengrondse kantoorruimte voor een totaal van meer dan 50.000 m² voor zover het gepland aantal m² aan bovengrondse kantoren 25% hoger ligt dan het bestaand aantal m² aan kantoorruimte;» te vervangen door de woorden «voor meer dan 20.000 m² bijkomende kantoren».

b), de woorden «voor de aanleg van een parking met meer dan 500 parkeerplaatsen, voor zover dat het gepland aantal plaatsen 25% hoger ligt dan de bestaande plaatsen» vervangen door de woorden «voor meer dan 200 bijkomende parkeerplaatsen».

JUSTIFICATION

Même justification que notre amendement à l'article 7.

N° 3 de MM. Alain ADRIAENS et Philippe DEBRY et Mme Marie NAGY

Annexe A

Au 1°, supprimer les points h) et i).

JUSTIFICATION

Même justification que l'amendement à l'article 102 du projet d'ordonnance relative aux permis d'environnement.

L'exploitation de parkings entraîne un accroissement de la circulation automobile aux abords directs de celui-ci. Cette exploitation a également un effet indéniable sur l'ensemble du trafic dans la Région de Bruxelles-Capitale. L'augmentation du trafic et la congestion se feront plus ou moins ressentir en fonction de l'importance du parking notamment.

Il nous semble que les nuisances causées par l'augmentation du trafic telles que le bruit, la pollution atmosphérique, l'occupation de l'espace et l'insécurité sur la voie publique ressortent de l'environnement. C'est particulièrement le cas en ville où la concentration du trafic, des activités humaines et la densité du bâti exposent pratiquement en permanence les personnes aux nuisances de la circulation routière.

Par conséquent, nous pensons qu'il convient de laisser à l'Institut bruxellois pour la Gestion de l'Environnement, spécialement organisé et compétent pour examiner les questions d'environnement, le soin d'instruire et de prendre les décisions d'octroi de permis de tous les parkings, quelle que soit la destination des projets dont ils constituent l'accessoire.

En effet, il n'existe selon nous, pas objectivement de lien de nécessité entre la construction de logements ou celle de bureaux et la construction d'emplacements de garages. Ces parkings doivent donc être examinés dans le même cadre juridique et administratif que les autres parkings.

N° 4 de M. Philippe DEBRY, Mme Marie NAGY et M. Alain ADRIAENS

Annexe A

Au 2°, a) remplacer les mots «permettant la réalisation d'un total de plus de 50.000 m² hors sol de bureaux pour autant que le nombre de m² de bureaux hors sol projetés dépasse de plus de 25 % le nombre de m² de bureaux hors sol existant;» par les mots «prévoyant plus de 20.000 m² de bureaux supplémentaires».

b) remplacer les mots «permettant la réalisation d'un total de plus de 500 emplacements de parking pour autant que le nombre d'emplacements projeté dépasse de plus de 25 % le nombre d'emplacements existants.» par les mots «prévoyant plus de 200 emplacements supplémentaires.»

VERANTWOORDING

Of het nu gaat om een BBP of een alleenstaand project, de gevolgen van nieuwe kantoren of parkeerplaatsen voor het stedelijk milieu en het leefmilieu zijn dezelfde. Het doet er niet toe of x aantal m² of x aantal parkeerplaatsen overschreden worden door een enkel project of door verschillende projecten binnen de perimeter van een BBP.

Het is dan ook nodig in 2° dezelfde drempels op te leggen als in 1°.

JUSTIFICATION

Que l'on se trouve dans le cadre d'un PPAS ou d'un projet individuel, l'impact sur le milieu urbain et l'environnement de l'installation de nouveaux bureaux ou de nouveaux parkings est le même. Dépasser x m² ou x emplacements de parking par le biais d'un seul projet ou par le biais de plusieurs projets, réunis dans le périmètre d'un PPAS, revient au même.

C'est pourquoi il convient d'appliquer au 2° les mêmes seuils qu'au 1°.

Philippe DEBRY (F)

Marie NAGY (F)

Alain ADRIAENS (F)

Nr. 5 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 7

3° te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Het Parlement mag de Regering de mogelijkheid niet geven zaken onbeslist te laten.

De burger heeft recht op een duidelijk en gemotiveerd antwoord van de overheid. Dit is een fundamenteel beginsel. Het stilzwijgen vanwege de overheid mag geenszins de rechtszekerheid van burgers verstoren of afbreuk doen aan een bepaalde toestand die door iedereen bekend is.

Ofwel heeft het bestuur niet binnen de dwingende termijnen geantwoord. Dat is enkel aanvaardbaar in geval van een materieel gebrek aan middelen. Dat moet echter worden beoordeeld en gecorrigeerd. Het stilzwijgen kan enkel begrepen worden als een natuurlijk vertrouwen dat het bestuur stelt in het goede verloop van de procedures die het algemeen belang dienen te vrijwaren: in casu, de effectenstudie.

Ofwel moet de Regering de beslissing nemen. Het is immers haar taak het algemeen belang na te streven en de knoop door te hakken. Een weigering om die bevoegdheid uit te oefenen is derhalve onaanvaardbaar. In het onwaarschijnlijke geval dat de Regering geen beslissing kan nemen – en ze geen ontslag neemt, wat onwaarschijnlijk lijkt volgens de uitspraken van sommige ministers in het verslag –, zou het normaal zijn te veronderstellen dat het basisdossier kan worden onderzocht, maar dat het noodzakelijk is zich de nodige middelen te verschaffen om het zo goed mogelijk te onderzoeken, nl. door een effectenstudie uit te voeren.

De gewenste wijziging zou inderdaad wel eens een bestaande toestand kunnen wijzigen die overeenstemt met de regels en voorschriften die door iedereen bekend zijn of met het algemeen of bijzonder bestemmingsplan dat volgens de openbare procedures in het algemeen belang is vastgesteld.

Het algemeen belang primeert op het privé-belang, hoe belangrijk die particulier ook is. Laten we dus vanaf het begin van de procedure het uitblijven van beslissingen voorkomen. De Regering moet beslissen en de ordonnantie moet het beginsel huldigen dat een regering beslist of afreedt.

De effectenstudie is een akte die belangrijk genoeg is om van de Regering een gemotiveerde beslissing te eisen.

JUSTIFICATION

Le Parlement ne peut ouvrir la porte aux «petites lâchetés» du Gouvernement.

L'administré est en droit d'avoir une réponse claire et motivée de l'autorité. C'est un principe fondamental. En cas de silence de la part de l'autorité, ce silence ne peut perturber la sécurité juridique de l'ensemble des citoyens ou être complice d'une entorse à ce qui est une situation donnée, connue de tous.

Soit l'administration n'a pas répondu dans les délais de rigueur. Cela n'est admissible que par défaut matériel de moyens, ce qui est à évaluer et doit être corrigé. Mais ce silence ne peut être assimilé qu'à la confiance naturelle que l'administration accorde au bon déroulement des procédures prévues pour protéger l'intérêt général: ici, l'étude d'incidences.

Soit la décision à prendre est dans les mains du pouvoir politique, dont c'est la responsabilité finale de poursuivre l'intérêt général et de trancher. Il n'est pas possible d'admettre un déni d'exercice de sa compétence. Mais si, par impossible, le Gouvernement ne parvenait pas à décider – et qu'il ne se démettait pas, ce qui semble improbable d'après la position de certains Ministres, telle que reprise au rapport –, il serait normal de présumer que le dossier de base peut être examiné, mais nécessaire de se donner tous les moyens pour l'étudier au mieux, c'est à dire de réaliser l'études d'incidences.

En effet la modification souhaitée emporte le risque de modifier une situation existante conforme aux règles et prescriptions connues de chacun, ou au plan général ou particulier d'aménagement, fixé selon des procédures publiques, dans l'intérêt général.

L'intérêt général prime l'intérêt particulier, aussi important ce particulier soit-il. Evitons dès le départ de la procédure «de petites lâchetés». Que le gouvernement dès le départ, décide, et que l'ordonnance consacre le principe: qu'un gouvernement décide ou se démet.

L'étude d'incidences est un acte suffisamment important pour que l'on exige du gouvernement qu'il se prononce et motive sa décision.

Nr. 6 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 8

In artikel 58bis, B, § 3, 4de lid, de zin “Wanneer er opnieuw dertig dagen verstrekken zijn (...) geacht bevestigd te zijn.” **te vervangen door de zinnen** “Binnen 60 dagen na het verzenden van het aangekend schrijven spreekt de Regering zich uit over het ontwerp van bestek en over de keuze van de opdrachthouder. Ze brengt haar beslissing ter kennis van de aanvrager.”.

VERANTWOORDING

Het Parlement vindt het onaanvaardbaar dat wanneer de Regering de keuze van de opdrachthouder niet heeft goedgekeurd en het college van burgemeester en schepenen heeft gevraagd andere kandidaten voor te dragen, ze zich niet over de keuze van de opdrachthouder uitspreekt zelfs al heeft het college van burgemeester en schepenen een rappelbrief gestuurd.

Het zou erop neerkomen dat men de onachtzaamheid van de Regering aanvaardt, dat een debat wordt vermeden en dat het collegialiteitsbeginsel van de Regering volledig wordt uitgehouden.

We zijn daarentegen van mening dat er moet worden teruggegrepen naar de beginselen die toegepast worden in de artikelen 13 en 34 van de ordonnantie van 30 juli 1992, gewijzigd op 23 november 1993.

N° 6 de M. Dominique HARMEL

Article 8

A l'article 58bis, B, § 3, 4ème alinéa, remplacer les mots «Si le Gouvernement n'a pas notifié...» **jusqu'à** «... sont réputés confirmés» **par les mots** «Dans les 60 jours à compter de l'envoi recommandé, le gouvernement se prononce sur le projet de cahier de charges et sur le choix du chargé d'études. Il notifie sa décision au demandeur».

JUSTIFICATION

Le Parlement ne peut admettre que lorsque le Gouvernement n'a pas approuvé le choix du chargé d'étude et a invité le Collège des bourgmestre et échevins à lui faire parvenir de nouvelles propositions, le Gouvernement ne statue pas sur le choix du chargé d'étude alors même que le Collège des bourgmestre et échevins lui a envoyé un rappel.

Ce serait admettre dans les textes l'incurie du Gouvernement, contourner la difficulté d'un débat et vider de sa substance le principe de la collégialité du gouvernement donc de sa réalité.

Nous croyons au contraire qu'il faut revenir aux principes tels qu'appliqués dans l'ordonnance du 30 juillet 1992, modifiée le 23 novembre 1993, dans ses articles 13 et 34.

Nr. 7 van de heer Dominique HARMEL

*Artikel 12***In artikel 111, A, § 4,**

1° in de laatste zin de woorden “ontwerp van” **in te voegen tussen de woorden** “de Regering het” **en** “besluit aan de Brusselse Hoofdstedelijke Raad”;

2° de laatste zin te verplaatsen om er een tweede lid van te maken.

VERANTWOORDING

Naar het voorbeeld van wat in artikel 4 van het ontwerp van ordonnantie betreffende de milieuvergunningen is gebeurd, is het logisch dat de Regering, die reeds een voorrecht van de Assemblée naar zich heeft toegetrokken, na een aandachtige lezing van het advies van de Raad van State, zo vriendelijk is de Assemblée kennis te geven van de ontwerpen van besluiten tot wijziging die ze wil nemen.

Ondanks het advies van de Raad van State of ondanks de complexiteit en duizelingwekkende evolutie van deze aangelegenheid, zoals de minister zelf zegt, moet de Raad op zijn minst in de beide gevallen waarin het artikel van de ontwerpen voorziet op de hoogte worden gehouden.

N° 7 de M. Dominique HARMEL

*Article 12***A l'article 111, A, § 4, dernière phrase,**

1° insérer les mots «le projet d'» **entre les mots** «le gouvernement communique» **et les mots** «arrêté au Conseil...»;

2° déplacer cette phrase de sorte d'en faire un second alinéa.

JUSTIFICATION

A l'instar de ce qui s'est fait à l'article 4 du projet d'ordonnance relatif au permis d'environnement, il est logique que le Gouvernement qui s'est déjà arrogé une prérogative de l'Assemblée, suite à une lecture extensive de l'avis du Conseil d'Etat, ait la courtoise d'informer celle-ci des projets d'arrêts modificatifs qu'elle entend prendre.

Malgré l'avis du Conseil d'Etat ou la complexité et l'évolution vertigineuse de la matière, aux dires du Ministre, la moindre des choses est que le Conseil soit informé dans les deux hypothèses prévues dans l'article des projets de modification.

Nr. 8 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 12

In artikel 111, B, § 2, het tweede lid te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Het is onmogelijk te voorspellen welke weerslag een aanvraag om vergunning op het bijzonder bestemmingsplan zal hebben, vooral wanneer de aanvraag om vergunning door haar specificiteit een effectenstudie verantwoordt.

Het lid dat door de Regering is voorgesteld draait de logica van de ordonnantie om, verdraait ze en holt ze uit, zoals de Raad van State en de Raad voor het Leefmilieu hebben opgemerkt.

Nr. 9 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 12

In artikel 111, D, § 1, derde lid, de woorden “15 dagen” te vervangen door de woorden “30 dagen”.

VERANTWOORDING

Iedereen is het erover eens (zie het verslag van de Kamer voor Rationalisering en Vereenvoudiging van het Milieurecht, blz. 9) dat de ideale termijn voor een openbaar onderzoek waarbij een constructieve en actieve inspraak van de bevolking mogelijk is, 30 dagen bedraagt.

De wil om het belang van de raadpleging van de bevolking te verminderen blijkt op zijn minst in strijd met het betoog van de minister belast met Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, die de burger het middelpunt van de procedures wil maken.

Nr. 10 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 12

In artikel 111, G, de tweede zin van het vierde lid te doen vervallen.

VERANTWOORDING

De Regering heeft tot taak beslissingen te nemen, zoniet moet ze, aldus sommigen, ontslag nemen. De ordonnantie mag er niet van uitgaan dat de leden van de Regering niet hun uiterste best zullen doen om tot een collegiale beslissing te komen.

Zoals elders vragen wij dat de Regering zich van haar taak kwijt en iedereen op zijn verantwoordelijkheden wijst.

Nº 8 de M. Dominique HARMEL

Article 12

A l'article 111, B, § 2, supprimer le deuxième alinéa.

JUSTIFICATION

On ne peut préjuger de l'impact d'une demande de permis sur le plan particulier aménagement du sol, surtout lorsque la demande de permis justifie, par sa spécificité, une étude d'incidence.

L'alinéa proposé par le Gouvernement inverse et pervertit totalement la logique de l'ordonnance, et la vide de tout son sens, ainsi que l'ont observé le Conseil d'Etat et le Conseil de l'Environnement.

Nº 9 de M. Dominique HARMEL

Article 12

A l'article 111, D, § 1er, troisième alinéa, remplacer les mots “15 jours” par les mots “30 jours”.

JUSTIFICATION

Tout le monde s'accorde à dire (voir rapport de la Chambre de simplification et de rationalisation du droit de l'environnement, page 9) que le délai idéal d'enquête publique permettant d'assurer une participation constructive et active de la population est de 30 jours.

Cette volonté de diminuer l'importance de la consultation populaire apparaît à tout le moins contradictoire avec le discours du Ministre de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, de replacer le citoyen au centre des procédures.

Nº 10 de M. Dominique HARMEL

Article 12

A l'article 111, G, supprimer la deuxième phrase du 4ème alinéa.

JUSTIFICATION

Le Gouvernement a la responsabilité de décider, sinon, disent certains il se démet. L'ordonnance ne peut prétendre que les membres du Gouvernement ne feront pas l'impossible pour arriver à une décision collégiale.

Comme ailleurs nous demandons de ne pas consacrer l'incurie comme principe de Gouvernement et de ne pas cautionner “de petites lâchetés”.

Nr. 11 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 12

In artikel 111, U, tweede lid, de woorden “vijftien dagen” door de woorden “dertig dagen” te vervangen.

VERANTWOORDING

Ofwel gelooft men in de raadpleging en zorgt men ervoor dat men de middelen heeft om deze te houden; ofwel voorkomt men een schijnvertoning.

Laten we ons doortastend tonen en ons niet tot een schijnvertoning laten verleiden; laten we dus duidelijk voorzien in de redelijke termijn die nodig is om een raadpleging te houden, namelijk 30 dagen.

Nr. 12 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 12

Artikel 111, V, § 3, te doen vervallen.

VERANTWOORDING

We wijzen er nogmaals op dat de Regering haar verantwoordelijkheid moet opnemen en een beslissing moet nemen. Ze mag zich niet in stilzwijgen hullen. Zij moet een positieve of een negatieve beslissing nemen. Een wettekst mag de in de paragraaf geschetste toestand niet goedkeuren.

We wijzen er ook op dat achter dit stilzwijgen een gebrek aan verantwoordelijkheidszin schuilgaat: er zou geen effectenstudie moeten worden uitgevoerd, met andere woorden de onachtzaamheid van de Regering zou ertoe leiden dat er niet zou worden nagegaan of de toekomstige toestand de gemeenschap al dan niet schade zou berokkenen.

Nr. 13 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 13

De woorden “dertig dagen” door de woorden “zestig dagen” te vervangen.

VERANTWOORDING

Het gaat erom verschillende belangrijke beginselen te verenigen (de raadpleging en het gevolg dat gegeven wordt aan adviezen die worden uitgebracht doch waarmee niet noodzakelijk rekening wordt gehouden of die niet noodzakelijk worden overgezonden, de noodzaak om de aanvraag te beantwoorden) en terzelfdertijd te zorgen voor meer rechtszekerheid.

Er wordt de overlegcommissie een termijn opgelegd om ervoor te zorgen dat de algemene termijnen voor de afgifte van de vergunning en de attesten worden gerespecteerd. Deze termijn moet redelijk en duidelijk zijn.

N° 11 de M. Dominique HARMEL

Article 12

Article 111, U, deuxième alinéa, remplacer les mots “quinze jours” par les mots “trente jours”.

JUSTIFICATION

Ou l'on croît à la consultation, et on se donne les moyens de consulter, ou on évite une mascarade.

Evitons “cette petite lâcheté” de faire comme si, et accordons clairement le délai raisonnable pour consulter, soit trente jours.

N° 12 de M. Dominique HARMEL

Article 12

Supprimer l'article 111, V, § 3.

JUSTIFICATION

Une fois encore, le Gouvernement a la responsabilité de décider, pas de se taire. Il doit décider d'un oui ou d'un non. La situation évoquée par le paragraphe ne peut être cautionné par un texte législatif.

Accessoirement, ce silence couvrirait une petite lâcheté: il n'y aurait pas à réaliser d'étude d'incidences, c'est à dire que l'incurie du gouvernement entraînerait le refus de vérifier si la situation à créer lèse ou non la collectivité.

N° 13 de M. Dominique HARMEL

Article 13

Remplacer les mots “trente jours” par les mots “soixante jours”.

JUSTIFICATION

Il s'agit de concilier plusieurs principes importants (la consultation et le sort réservé à des avis formulés et pas nécessairement traités ou transmis, la nécessité de répondre à la demande) et de veiller en même temps à la plus grande sécurité juridique.

Un délai est imposé à la commission de concertation en vue d'assurer le respect des délais généraux de délivrance des permis et des certificats. Ce délai doit être raisonnable et clair.

Op dit ogenblik is er voorzien in een termijn van 30 dagen en vervolgens in een tweede termijn van 30 dagen tijdens welke het College het onderzoek van het dossier voortzet, maar een advies kan ontvangen waarmee het rekening zou moeten houden, ofschoon het hiermee vanzelfsprekend geen rekening moet houden om het onderzoek voort te zetten.

Welk gevolg wordt er gegeven aan een advies dat tijdens de tweede termijn wordt ontvangen? En wat met een dossier als er bij de behandeling ervan geen rekening is gehouden met het advies dat in de loop van de tweede termijn is uitgebracht en dat gebaseerd is op raadplegingen die tijdens de eerste termijn zijn gehouden?

Het lijdt geen twijfel dat de werking van het betrokken orgaan en de raadpleging zouden moeten worden geëvalueerd.

Hoe dan ook, de termijn van 30 dagen waarover de overlegcommissie beschikt om haar advies uit te brengen, is moeilijk na te leven. Overleg met de gemeenten om na te gaan of deze aanpassing van de wetgeving problemen doet rijzen, zou onontbeerlijk geweest zijn. Het zou ook wenselijk zijn dat er een gesprek plaatsheeft met de ambtenaren van het BROH. Het overleg zou zo kunnen worden georganiseerd dat het bijvoorbeeld slechts kan plaatshebben na 18 uur en in het weekend, zodat elke burger eraan kan deelnemen. Misschien zou het overleg moeten worden beperkt tot de inwoners of de gebruikers van een welbepaalde perimeter, zodat deze personen duidelijker en omstandiger geïnformeerd worden.

Het amendement strekt ertoe één langere, doch definitieve termijn vast te stellen: het advies moet worden uitgebracht binnen 60 dagen, wat meer dan voldoende is. Geschiedt dit niet, dan wordt er geen rekening mee gehouden.

Nr. 14 van de heer Dominique HARMEL

Artikel 16

Dit artikel te doen vervallen.

VERANTWOORDING

Krachtens artikel 135 van de ordonnantie houdende de organisatie van de planning en de stedenbouw, kan de Regering machtiging verlenen aan een van haar leden, ook ten voordele van een staatssecretaris, wat reeds een toegeving is.

Dit ontwerp zou de Regering de mogelijkheid bieden om het even wie ertoe te machtigen om in het kader van een beroep dat bij de Regering is ingesteld, de verzoeker te horen.

Gaat het wel degelijk nog altijd om een beroep bij de Regering?

Wie regeert er ?

Niemand, volgens de nieuwe tekst, waarin alles erop wijst dat de Regering moet worden ontslagen volgens de principes waarover de Minister het in de commissie gehad heeft.

Tenzij de Regering stelt dat nu eens het BIM dan weer de gemachtigde ambtenaar voortaan de verantwoordelijkheid van de Regering zullen opnemen. Daarmee wordt het gebrek aan verantwoordelijkheidszin van de Regering helemaal duidelijk.

De Regering is de laatste instantie waarbij beroep kan worden ingesteld. Het betaamt niet dat zij haar verantwoordelijkheid afschuift op iemand die er geen lid van is.

Actuellement, on prévoit trente jours et ensuite une deuxième période de trente jours pendant laquelle le collège poursuit l'instruction mais peut recevoir un avis dont il devrait tenir compte tout en n'en tenant évidemment pas compte pour poursuivre l'instruction.

Quel sort réservé à l'avis reçu pendant la deuxième période? Et quel sort à une instruction qui n'aurait pas tenu compte de l'avis donné durant la deuxième période sur base de consultations récoltées lors de la première période?

Il ne fait pas de doute qu'il conviendrait d'évaluer le fonctionnement de l'instance concernée et des consultations.

En toutes hypothèses, le délai de 30 jours imposé à la commission de concertation pour remettre son avis est difficile à respecter. Une concertation avec les communes permettant de déterminer si la présente adaptation législative posait des difficultés, se serait avérée indispensable. Il serait aussi souhaitable qu'un débat soit organisé avec les fonctionnaires de l'AATL. La concertation pourrait être réorganisée de telle sorte que par exemple, elle ne puisse avoir lieu qu'après 18 heure et pendant le weekend pour que tout citoyen puisse s'y rendre. Peut-être la concertation devrait-elle être limitée aux habitants ou catégories d'usagers d'un périmètre donné, de sorte que l'information de ces personnes puisse être faite d'une manière plus claire et circonstanciée?

L'amendement propose une seule période, plus longue, mais définitive: l'avis doit être donné dans les soixante jours, ce qui est plus que suffisant. S'il n'est pas donné, il est passé outre.

N° 14 de M. Dominique HARMEL

Article 16

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

L'article 135 de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme, permet au gouvernement d'organiser des délégations en son sein ou au bénéfice d'un secrétaire d'Etat, ce qui est déjà une concession.

Le présent projet permettrait au Gouvernement de déléguer à "toute personne", la mission d'entendre le requérant dans le cadre d'un recours devant le gouvernement.

S'agit-il encore bien d'un recours devant le gouvernement?

Qui gouverne?

Personne, d'après le nouveau texte, où tout indique que le gouvernement doit être démis, selon les principes émis par le Ministre en commission.

A moins que, pour illustrer clairement quelque petite "lâcheté", on dise clairement que l'IBGE là, le fonctionnaire délégué ici assumeront désormais la responsabilité gouvernementale.

Le Gouvernement est l'ultime recours. Il est indécent de se défausser sur quelqu'un qui n'en est pas membre.

Nr. 15 van de heer Dominique HARMEL

Bijlage A

In 2°, b, het woord “wettelijke” in te voegen tussen het woord “bestaande” en het woord “plaatsen”.

VERANTWOORDING

De uitzondering waarin voorzien in deze letter b) gaat reeds te ver, rekening houdend met de gevolgen ervan. Het zou bovendien ook niet betamen dat men een premie zou toekennen voor illegale parkeerplaatsen.

Laten wij een voorbeeld geven.

Gebrek aan verantwoordelijkheidszin zou ertoe leiden dat men een vergunning zou toekennen voor 2.300 parkeerplaatsen in een perimeter waarvoor een BBP bestaat, ofschoon deze plaatsen zelden volledig zouden worden benut.

Dankzij deze letter, zal er geen effectenstudie meer nodig zijn om er 574 andere plaatsen (die, zoals we allen beamen, slechts in heel uitzonderlijke omstandigheden zouden worden benut) aan toe te voegen.

Wij komen zonder slag of stoot aan 2.874 plaatsen in een wijk waar tot onze verrassing, geen illegale parkeerplaatsen, maar niet-toegelaten parkeerplaatsen zijn, waarmee echter wel rekening zou worden gehouden voor de berekening van de 25 %.

Het is dus redelijk te preciseren dat de ordonnantie geen illegale toestanden mag bekraftigen.

N° 15 de Dominique HARMEL

Annexe A

Au secundo, littéra b, insérer le mot “légaux” entre les mots “le nombre d’emplacements” et “existants”.

JUSTIFICATION

L'exception prévue dans ce littéra b) est déjà exorbitante quant à ses conséquences. Il ne s'agirait pas en plus d'accorder incidemment une prime aux parkings illégaux.

Prenons un exemple.

Par une succession de petites lâchetés, on en arrive à accorder dans un périmètre donné couvert par un PPAS, un ensemble de parkings de 2300 places, bien entendu archi-rarement rempli.

Grâce à ce littéra, il ne faudra plus d'étude d'incidences pour y ajouter, (pour ne les utiliser que dans des conditions totalement exceptionnelles, nous sommes bien d'accord), 574 autres places.

Nous voilà sans coup férir déjà à 2874 places dans un quartier qui réserve peut être la surprise de parkings non pas clandestins mais non autorisés. Or ceux-ci seraient pris en compte pour le calcul des 25%.

Il est donc raisonnable de préciser que l'ordonnance n'entérine pas les situations illicites.

Dominique HARMEL (F)

0697/7917
I.P.M. COLOR PRINTING
02/218.68.00